



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Procuratura Generală
a Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion
Eșanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient
accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea
prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penală și ale procuraturii,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-524/24
NR. PIGD 2-22125593-01-2ra-23072024)

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Neexercitarea căii de atac-apelul împotriva hotărârii primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel constituie temei de inadmisibilitate a recursului. Art.429 alin.(5) din Codul de procedură civilă.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. N. Moldovanu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. D. Dulghieru, R. Pulbere, A. Pahopol,

09 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa participanților la proces recursul declarat de
Procuratura Generală a Republicii Moldova,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Elena Croitor, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 august 2022, Ion Eșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, concretizată ulterior, solicitând încasarea sumei de 5 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei extrajudiciare, a sumei de 1.000.000 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin sentința din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.xxxxxx din Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. S-a emis o încheiere interlocutorie în privința faptelor de încălcare a legalității.

3. Prin decizia din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins recursul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări, fiind irevocabilă.

4. Reclamantul a precizat că motiv pentru tragerea sa la răspundere penală, potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire, la 30 iunie 2019, în jurul orei 07:31 minute, urmărind scopul eschivării de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, anterior fiind la volanul automobilului de model „xxxxx”, cu număr de înmatriculare xxxxxx, în timp ce se afla în parcare la stația PECO „Vento”, amplasată pe str. N. Testemițanu nr.9/1, mun. Chișinău, a încălcat cerințele art.14 din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare alcool-testerului „Drager”, însă a refuzat. Ulterior, fiind supus examinării alcoolscopice la DRN al MS RM, pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,76 mg/l. Respectiv, în

cadrul examinării, Ion Eșanu a refuzat prelevarea probelor biologice și anume a probei de sânge, încălcând astfel prevederile pct.21 din HG nr.296 din 16 aprilie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, care prevede că în cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie. Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Ion Eșanu în baza art.xxxxx din Codul penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. În rezultatul cercetării judecătorești, s-a constatat lipsa temeiului de tragere la răspundere penală și nevinovăția sa.

5. Cu referire la prevederile art.53 din Constituția Republicii Moldova, art. 1, art. 3 alin. (1), accentuând în special lit.c), f), alin.(2), art. 6, inserând lit.a), art. 10, art. 11 punctând lit.c),e),f),g) și art. 12 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998 (Legea nr. 1545/1998) și art.219 din Codul de procedură penală, reclamantul a declarat că în cadrul dosarului penal, a fost supus practic reținerii de către colaboratorii de poliție, sub escortarea cărora s-a deplasat la Dispensarul Narcologic, unde i-au fost prelevate probele biologice în scopul depistării stării de alcoolemie. Ulterior, prin actele dispozitive ale colaboratorilor de poliție, i-a fost ridicat permisul de conducere, de care nu a putut dispune o perioadă îndelungată de timp, și anume 8 luni, astfel, fiindu-i restricționate anumite drepturi, garantate de Constituție, inclusiv în ceea ce privește libera circulație cu autovehiculul.

6. Totodată, în rezultatul acțiunilor organului de urmărire penală, în mod intenționat au fost pierdute probele acumulate în cadrul dosarului penal, și anume înregistrările video de la fața locului, ce au fost ridicate de la benzinăria „Vento”, unde a fost practic reținut de către organul de urmărire penală. După ce a atras atenția procurorului nominalizat de probe, acesta nu a luat măsurile respective pentru înlăturarea neajunsurilor, dimpotrivă le-a ignorat, indicând prin rechizitoriul întocmit că dosarul urmează a fi expediat în judecată.

7. Reclamantul a afirmat că anume în rezultatul acțiunilor colaboratorilor de poliție, organului de urmărire penală și procurorului pe cauza penală, fiind anterior diagnosticat cu xxxxx, i s-a agravat starea sănătății, devenind xxxxx, fapt confirmat prin actele anexate. În acea perioadă de timp a fost nevoit să lipsească de la serviciu, pentru a fi prezent la acțiunile procesuale penale, iar ulterior pentru a-și demonstra nevinovăția, la examinarea judiciară a cauzei.

Toate aceste circumstanțe duceau zi de zi la agravarea sănătății sale, ce se demonstrează prin actele medicale anexate. Totodată, i-au fost cauzate suferințe enorme de ordin psihic, deoarece fizic și mintal nu putea înțelege un singur lucru și anume cum din persoană nevinovată, a devenit învinuit și apoi inculpat. Mai mult ca atât, la expirarea termenului de 15 zile de la momentul pronunțării sentinței definitive, procuratura nu i-a adresat nici o scuză publică în acest sens.

8. La adresarea sa cu o cerere de soluționare amiabilă către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, sperând să fie auzit, a solicitat să fie contactat pentru a-i fi reparat prejudiciul cauzat și aducerea scuzelor de rigoare, însă a fost ignorat.

9. Drept urmare a evaluării și expertizării sale psihologice pe circumstanțele date, conform concluziilor, a devenit cert și dovedit faptul declarat cu privire la înrăutățirea sănătății, ca rezultat al acțiunilor organului de urmărire penală și procurorului Iana Dărănuță în cauza penală.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 29 noiembrie 2022, a fost atrasă Procuratura Generală a Republicii Moldova, în calitate de intervenient accesoriu.

11. Prin hotărârea din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de Ion Eșanu. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Ion Eșanu prejudiciul moral în mărime de 80.000 de lei cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale procuraturii și suma de 5.000 de lei cu titlu de cheltuieli (costul) pentru efectuarea expertizei extrajudiciare. În rest, s-au respins pretențiile ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 09 august 2023 (contestatie) și la 14 august 2023, Ion Eșanu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care și-a exprimat dezacordul cu hotărârea emisă.

13. La 14 august 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Ion Eșanu și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

și s-a menținut hotărârea din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

15. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de apel și materialul probator, a conchis că soluția instanței de fond privind admiterea în parte a acțiunii este întemeiată, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

16. Redând prevederile art.5 alin. (1), (2), art. 7 alin.(1), art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, art. 9 alin. (1) și (2) din Codul civil (versiunea după modernizare), art. 1, art. 2 alin. (1), art. 10, art. 6, art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 1545/1998, art. 2007 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a conchis că Ion Eșanu dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în baza Legii nr. 1545/1998, deoarece prin sentința din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, privind achitarea lui Ion Eșanu, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.xxxxx din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii (din lipsa laturii obiective a acestei infracțiuni, mai mult ca atât inculpatul nu este nici subiect al acestei infracțiuni, deoarece nu a condus mijlocul de transport și nu-i putea fi corelată obligația de supunere a unui test), se atestă cert că, reclamantul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale procuraturii, prin prisma Legii nr.1545/1998 indicată supra. De altfel, art. 284 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește expres că, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate, instanța ierarhic inferioară a reținut că instanța de fond just a stabilit că condițiile necesare pentru reținerea răspunderii statului pentru faptele comise de agenții săi sunt întrunite în speță, or, prin acțiunile de urmărire penale desfășurate în privința lui Ion Eșanu au fost aduse atingere principiului general, conform căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, precum și au avut un caracter intruziv în sfera drepturilor subiective ale reclamantului, cât și faptul că, sunt întrunite condițiile din Legea nr. 1545/1998.

17. Reiterând prevederile art. 13 din Legea nr. 1545/1998, art. 53 alin.(2) din Constituție, instanța de apel a considerat întemeiat raționamentul instanței de fond că prejudiciul pretins de către Ion Eșanu urmează a fi recuperat de către Ministerul Justiției.

18. Cu referire la prevederile enunțate și rezultând din specificul acțiunii, instanța de apel a constatat că instanța de fond cu aplicarea corectă a legii

materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și corect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui Ion Eșanu, ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, fiind stabilită suma de 80.000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. Instanța de apel a respins alegațiile apelantului Ion Eșanu precum că instanța de fond eronat a apreciat cuantumul prejudiciului moral la suma de 80.000 de lei contrar solicitărilor acestuia de încasare a sumei de 1.000.000 de lei, or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

19. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Contextual, analizând probatoriul administrat la materialele cauzei prin prisma argumentelor reliefate de către participanții litigiului în cauză, instanța de apel a considerat justă și echitabilă suma de 80 000 de lei, fiind una proporțională în coraport cu argumentele invocate în sensul respectiv. Raportând la caz prevederile art. 2036 alin. (1), (2), art. 2037 din Codul civil, reieșind din constatările relatate, instanța de apel a considerat că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și a valorificat prejudiciul moral suportat de Ion Eșanu în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

20. În sensul dispozițiilor citate supra, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare sunt necesare unele condiții speciale și anume că fapta ilicită, în calitate de condiție generală a răspunderii delictuale, are particularități în materia respectivă. O altă condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierea neîntemeiată a persoanei. Reieșind din aceste considerente, instanța de apel a apreciat că cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral este întemeiată și corect a fost admisă în parte de către prima instanță, având în vedere că art. 5 alin.(1) din Legea nr. 1545/1998 stabilește că organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Or, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 statuează expres că repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat.

21. Aderent, cu referire la repararea prejudiciului material sub formă de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară în sumă de 5 000 de lei, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a admis integral pretenția. Redând în context prevederile art.94 alin. (1) art. 82, art. 90 lit. g) din Codul de procedură civilă. Așadar, în contextul în care pretențiile reclamantului au fost

admise în parte de către instanța de fond, subsecvent a fost admisă și pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei extrajudiciare în cuantum de 5.000 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 23 iulie 2024, 24 iulie 2024 și la 05 august 2024 (corectat redactat), prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.23, 30, 34), Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

23. În susținerea recursului, recurentul cu referire la prevederile art. 298, art.299¹ din Codul de procedură penală, care acordă dreptul depunerii plângerilor împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală, iar în cazul în care nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii de către procuror, în temeiul art.313 din Codul de procedură penală poate contesta acțiunile sau inacțiunile organului de urmărire penală la judecătorul de instrucție. Astfel, în cazul lui Ion Eșanu acțiunile de urmărire penală au fost realizate în limitele prevederilor legislației procesuale și materiale. De altfel, existența în speță a sentinței de achitare nu denotă faptul că organul de urmărire penală sau instanțele de judecată a admis acțiuni ilicite, or, efectuarea măsurilor operative de investigație și acțiunilor de urmărire penală este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea. În egală măsură, a considerat că faptul rămânerii irevocabile a sentinței de achitare, reprezintă prin sine însuși un act de satisfacție echitabilă. Urmare a examinării materialelor și a deciziilor judiciare în speță, s-a stabilit că pronunțarea sentinței de achitare de către instanțele judiciare nu a fost condiționată de încălcări procesuale sau neajunsuri admise în cadrul urmăririi penale, reprezentând în sine o altă viziune a interpretării normei materiale, decât cea a organului de urmărire penală.

24. De asemenea, a indicat că reclamantul nu a prezentat probe care să justifice încasarea prejudiciului moral în mărime de 80 000 de lei, nu a prezentat probe care să ateste cauzarea frustrărilor, stresului și a neliniștii, ponegririi onoarei, demnității și reputației sale, astfel încât să constituie temei de despăgubire din partea statului. Instanța de judecată la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerare atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

25. Concluziile instanțelor de fond și de apel sunt neîntemeiate și pasibile a fi modificate, în special în ceea ce privește determinarea întinderii și

calcularea prejudiciului moral în sumă de 80 000 de lei, care urmează a fi achitat reclamantului. Este o sumă care excedă cuantumul rezonabil de acordare a prejudiciului moral pe asemenea cauze și contravine normelor de drept material aplicabile, precum și jurisprudenței naționale și celei a Curții Europene pentru Drepturile Omului. În acest context a menționat că pronunțarea sentinței de achitare de către instanțele judiciare nu a fost condiționată de încălcări procesuale sau neajunsuri admise în cadrul urmăririi penale, reprezentând în sine o altă viziune a interpretării normei materiale, decât cea a organului de urmărire penală, astfel încât nu sunt premise verosimile care ar condiționa inițierea procedurilor de tragere la răspundere a persoanelor pretins culpabile.

26. Instanțele de judecată prin concluziile sale au examinat unilateral probele prezentate de către intimat, fără a lua în considerare probele intervenientului accesoriu, ale pârâtului astfel, încălcând principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale și principiul nemijlocirii, astfel încât instanța de judecată urma să cerceteze direct și nemijlocit probele existente și să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și probelor cercetate, verificate în ședință de judecată. În final, a indicat temeiurile de drept prevăzute de art. 432 alin.(1) lit.a),e) din Codul de procedură civilă.

27. La 01 august 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

28. La 19 august 2024, Ion Eșanu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

29. La 30 august 2024 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților și intervenientului accesoriu copiile recursurilor declarate, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasele din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (Vol.II, f.d.53-58).

30. Intimații și intervenientul accesoriu nu au făcut uz de drepturile procedurale și nu au depus referințe la cererile de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

32. Recursul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

33. Art. 429 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.

(5) Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 lit.a) nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Pot ataca cu recurs persoanele care nu au folosit apelul pentru a ataca decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, precum și persoanele menționate la art.430 lit.b).”

34. Art. 430 din Codul de procedură civilă:

„Sunt în drept să declare recurs:

a) părțile și alți participanți la proces;

b) persoanele care nu au fost atrase în proces, dar sunt lezate în drepturi prin hotărârea judecătorească.”

35. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

37. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 09 aprilie 2024. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 14 iunie 2024, inclusiv prin intermediul poștei electronice către Procuratura Generală a Republicii Moldova (Vol.I, f.d.213-213 verso). Astfel, recursul depus de către Procuratura Generală a Republicii Moldova, este în termen.

40. Instanța de recurs notează că prin recursul declarat, Procuratura Generală a Republicii Moldova, în calitate de intervenient accesoriu, participant al procesului în sensul art. 430 lit.a) din Codul de procedură civilă, a contestat decizia instanței de apel din 09 aprilie 2024, prin care s-a menținut hotărârea din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, însă Procuratura Generală a Republicii Moldova nu a exercitat calea de atac-apelul împotriva hotărârii primei instanțe.

41. Subsecvent, având în vedere reglementările art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, citat supra, în condițiile în care prin decizia din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a menținut hotărârea din 09 august 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nu poate fi apreciată ca o înrăutățire a situației a Procuraturii Generale a Republicii Moldova. Drept urmare nu îi acordă dreptul de a exercita calea de atac recursul, deoarece nu a folosit calea de atac apelul.

42. Astfel, recursul Procuraturii Generale a Republicii Moldova este inadmisibil drept urmare a depunerii acestuia în lipsa acestui drept. Or, în sensul art. 429 alin.(5) din Codul de procedură civilă, citat supra, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 lit.a) nu au folosit calea apelului prevăzută de lege.

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. c), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,
COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Elena Croitor